NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
DUTCH REFORMED CHURCH
Posbus/PO Box 13528
HATFIELD 0028 SA
Tel +27 (0)12 342 0092 Fax +27 (0)12 342 0380
algemenesinode@ngkerk.org.za www.ngkerk.org.za

30 Julie 2007

Liewe broer en suster

Konsultasie oor Kerkhereniging

Die kerkherenigingsproses is ook u proses. Met hierdie skrywe word u vriendelik uitgenooi om deel te wees van die gesprek deur u mening en kommentaar te gee oor eerste konkrete voorstelle wat van die vier kerke af kom.

Vordering met die gesprek

Sedert Junie 2006 het die Here ons wonderlik geseën. Die gesprekke oor die hereniging tussen die vier kerke van die NG Kerkfamilie (die NG Kerk, Verenigende Gereformeerde Kerk, NG Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa) het nuwe momentum gekry. Die afgelope maande is verskeie byeenkomste van ’n groot groep leiers uit die vier kerke gehou waar verhoudinge gebou en die proses bespreek is. Ons is nou in ’n posisie dat die eerste konsensusvoorstelle oor ’n paar belangrike sake na lidmate en gemeentes kan gaan vir hulle kommentaar en insette. Dit is die doel van hierdie uitnodiging.

Besluite van die Algemene Sinode in Junie 2007

Die Algemene Sinode van die NG Kerk het oor hierdie gesprekke en die pad vorentoe belangrike besluite geneem. Onder andere is besluit

- *dat die inisiatiewe wat die Algemene Sinodale Moderamen (ASM) sedert Junie 2006 in hiedie verband geneem het, ondersteun word en dat ons die Here dank vir die vordering wat gemaak is tov die bou van verhoudinge en die vind van konsensus;*
- *dat dit ten opsigte van die saak van kerkhereniging nie meer vir die Algemene Sinode oor die “of ” (maw die wenslikheid) van kerkhereniging gaan nie, maar oor die “hoe” daarvan (maw die beste manier waarop dit bereik kan word);*
- *dat die Achterbergh II-dokumente saam met die besluite van die Algemene Sinode 2004 aan gemeentes deurgegee word vir bespreking en kommentaar (Nota: Al die byeenkomste is by die Achterberghkampterrein in Krugersdorp gehou – daarom word van die “Achterbergh-dokumente” gepraat);*
- *dat, in die lig van die kommentaar van gemeentes wat ontvang word, daar verder met die ander drie kerke onderhandel word oor konkrete voorstelle aan kerkrade /gemeentes van al vier die kerke. Hierdie konkrete voorstelle word, indien moontlik, gedurende die tweede helfte van 2008 deur elke kerk aan kerkrade/gemeentes voorgelê met die oog op hulle goedkeuring.*

Hierdie rondte gesprekke is konsultasie – nie besluitneming nie

Die doel van hierdie eerste rondte gesprekke in die gemeentes van al vier die kerke is nie dat besluite geneem word nie. Dit gebeur eers later. Hierdie is konsultasiegesprekke. Ons wil graag luister wat gemeentes sê en ons wil saam luister na die Gees. Tot nou toe het lidmate dikwels net gepraat oor hulle eie persepsies (en dikwels vrese) oor eenheid sonder dat dit aan die hand van gemeenskaplike inligting plaasvind. Nou is daar eerste konkrete voorstelle op die tafel en lidmate word gevra om vir ons hulle eerlike mening en insette oor die verskillende sake te gee. Hierdie gesprekke word in die gemeentes van al vier kerke gevoer.

Wat gebeur dan na die konsultasiegesprekke?

Al hierdie kommentaar en insette uit die gemeentes van die vier kerke moet op 1 Desember 2007 ingehandig wees. Dit sal die basis vorm van verdere gesprekke wanneer die breë leierskap van die kerke voortgaan om konsensus te soek oor die proses van kerkhereniging. Wanneer daar genoegsame konsensus gevind is, sal verdere voorstelle weer aan kerkrade en gemeentes voorgelê vir word vir hulle goedkeuring. Die tien sinodes van die NG Kerk besluit dan hierna oor die voorstelle, en daarna die Algemene Sinode (vgl pte 13 en 14 van die besluite van die Algemene Sinode 2004). Eers dan kan die eerste fase van die totstandkoming van 'n nuwe kerkverband plaasvind. Hierdie eerste fase is, soos dit tans voorgestel word, die vorming van een nuwe Algemene Sinode vir die vier kerke (die huidige Algemene Sinodes van die vier kerke hou dan op bestaan).

Inligtingstukke met die oog op die gesprekke

Graag gee ons die volgende inligtingstukke aan u deur met die oog op die gesprekke:

- Die besluite oor kerkhereniging van die Algemene Sinode van Junie 2007
- Die besluite van die Algemene Sinode 2004
- Die eerste konsensusvoorstelle van die vier kerke (die Achterbergh II-dokumente). Hierin vind u voorstelle oor (1) die Konfessionele Basis van 'n nuwe kerkverband, (2) 'n Model vir 'n nuwe kerkverband, (3) gesamentlike projekte en (4) 'n proses van versoening tussen die vier kerke, in besonder die VGKSA en die NGKA
- Die Belydenis van Belhar asook die Begeleidende Brief wat destyds die aanvaarding van die belydenis vergesel het
- 'n Voorgestelde gespreksriglyn
- Die terugvoervorm wat na u sinode moet gaan
- 'n Verduideliking van die proses waarmee ons besig is

Dankie!

Baie dankie dat u saam met baie medegelowiges biddend en luisterend deel sal wees van hierdie proses. Ons sien uit daarna om u en u gemeente se insette te kry en saam te ervaar hoe die Gees ons lei in hierdie baie belangrike saak.

Hartlike groete in Christus

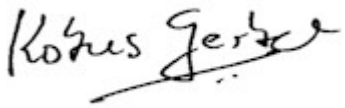

Dr JJ Gerber
Algemene Sekretaris van die NG Kerk

Inhoudsopgawe

Hierdie brief aan elke lidmaat 1-2
Notas oor die konsultasieproses 3-4
Besluite van die Algemene Sinode 2007 5-6
Besluite van die Algemene Sinode 2004 6-9
Belydenis van Belhar (met die begeleidende brief) 10-12
Achterbergh II-dokumente 13-15
Gespreksriglyn 16

Die proses van konsultasie met gemeentes

ALGEMENE OPMERKINGS

1. Hierdie proses word gevolg op grond van die besluite van die Algemene Sinodes van 2004 en 2007, asook soos ooreengekom tussen die vier kerke van die NG Kerkfamilie.
2. Die Algemene Sinode het ’n Ad Hoc-Taakspan vir Kerkhereniging wat bestaan uit ’n verteenwoordiger van elke sinodale gebied. Hierdie Taakspan het die opdrag om die gespreks- en besluitnemingsprosesse in die verskille sinodes te belyn en te sinkroniseer. Hulle sal ook verantwoordelikheid neem vir die verwerking van die resultate van die konsultasieproses en aanbevelings aan die Moderamen maak oor die pad vorentoe.
3. Die konsultasieproses en die dokumente wat gebruik word, is dieselfde vir elke sinodale gebied. Sinodale gebiede tref eie praktiese reëlings na gelang van plaaslike omstandighede. Hulle kommunikeer met die gemeentes in hulle gebied, sorg vir fasiliteringshulp waar nodig asook vir ’n taakspan om te help met die insameling en eerste verwerking van die gegewens vanuit hulle gebiede.
4. Hierdie is ’n **konsultasieproses** wat beteken dat met lidmate/ gemeentes gekonsulteer word tov die voorstelle. Dit beteken in wese ’n **luisterproses** waar daar na lidmate en gemeentes geluister word. Dit is belangrik dat gemeentes sal weet dat hulle voorstelle ’n wesenlike verskil aan die proses kan en gaan maak. Almal word daarom versoek om hierdie proses met alle erns aan te pak en dit met onkreukbare integriteit en verantwoordelikheid te hanteer. Die proses raak die toekoms van die NG Kerkfamilie en daarmee saam die toekoms van die NG Kerk.
5. *Daar word in hierdie rondte nie besluite geneem nie. Dit gebeur in ’n volgende rondte nadat die resultate van die konsultasie verwerk is en weer met die ander vennote bespreek en onderhandel is, en daar genoegsame konsensus bereik is. Indien moontlik sal dit in die tweede helfte van 2008 gebeur.*

   Besluitneming geskied volgens die bestaande besluite van die NG Kerk soos weergegee in die besluite van die Algemene Sinode 2004 (pte 13 en 14) en in die betrokke Artikels van die Kerkorde en die tersake Reglemente.
6. Elke gemeente kan volledig verseker wees dat alle terugvoering met indringende aandag gelees en kundig verwerk sal word. Dit is ’n oop, deursigtige en kontroleerbare proses.
7. Vir die konsultasieproses word gemeentes begelei met die nodige dokumentasie (vgl brief aan lidmate vir die lys dokumente) asook leiding vir gesprekleiers. Vir laasgenoemde word ’n kort handleiding ontwikkel.
8. Terugvoering geskied aan die hand van ’n standaard terugvoervorm. Gemeentes kompileer alle vorms van gespreksgroepe en besorg alle vorms saam met die kompilasievorm aan hulle sinodes. Al die vorms/ kommentaar moet teen 1 Desember 2007 by die kantoor van die Algemene Sinode wees.
9. Uit die proses behoort die volgende inligting op die tafel te kom:

9.1 Watter voorstelle geniet algemene byval

9.2 Watter voorstelle lei tot sterk meningsverskille, en by watter is daar betekenisvolle weerstand wat die proses in die wiele kan ry

9.3 Watter nuwe voorstelle het op tafel gekom wat oorweeg kan word.

10. Gesprek en onderhandeling met die ander drie kerke nav die bevindinge van die konsultasieproses beteken dat die Taakspanne van die vier kerke alle inligting verwerk en dat ’n Achterbergh III byeengeroep word met die oog op die soeke na genoegsame konsensus wat vir besluitneming na gemeentes geneem kan word. Die vertroue is dat dit daar sal gebeur. Indien daar steeds wesenlike verskille oor bepaalde kernsake is, sal gemeentes weer daaroor gekonsulteer word.

KONSULTASIEGESPREKKE IN GEMEENTES

1. Gemeentes word versoek om die gesprekke so wyd as moontlik en op voetsoolvlak te voer. Daarmee word bedoel dat dit verkieslik is dat nie net kerkrade hieroor praat nie, maar dat daar in kleingroepe by byvoorbeeld wyksbyeenkomste en gemeentevergaderings gesprekke oor die voorstelle gevoer sal word. Ons het geleer dat groot gemeentevergaderings in veral groter gemeentes nie altyd ewe goed werk nie en dat kleingroepe en wyke soveel meer mense betrek.
2. Daar word ’n kort handleiding voorsien om gespreksleiers te bemagtig om die gesprekke in hulle eie gemeentes te lei. In die keuse van gespreksleiers is dit belangrik om persone aan te wys wat in die gesprek oor kerkherheniging nie reeds in die gemeente geëtiketteer is met ’n baie sterk standpunt nie. Sulke persone sal moeilik ’n ruimte skep waar elkeen vry voel om hulle standpunt deur te gee.
3. In gemeentes waar daar baie konflik oor die saak is, word voorgestel dat fasiliteerders van buite gebruik kan word om die gesprekke te fasiliteer. Hier sou die betrokke ring of die sinode kon help.
4. Dit is baie belangrik dat die gesprekke in ’n geloofsonderskeidende atmosfeer sal plaasvind. Soos ander byeenkomste waar ons saam besin oor die wil van die Here is dit ook hier belangrik dat ons dit sal doen in die teenwoordigheid van die Gees en dat die Woord ’n rol sal speel.

5. Die 4 waardes van die Luisterseisoen sou gebruik kon word as kernwaardes vir die gesprek. Dit sal mense gerusstel dat daar met **deernis, respek, leerbaarheid en openheid** na hulle geluister sal word. Dit is uiters belangrik dat gemeentelede sal verstaan dat hierdie 'n luisterproses is waar daar na hulle geluister word.
6. In die voorbereiding tot die gesprekke is die volgende van hulp:

6.1 Maak die geleenthede betyds bekend.

6.2 Plaas die uitnodigingsbrief van die Algemene Sinode in die aankondiginge of gemeenteblad

6.3 Voorsien lidmate asseblief van al die nodige dokumente. Dit het finansiële implikasies, maar sonder die nodige inligting ter hand en gelees, is dit onmoontlik om die gesprek met integriteit en verantwoordelikheid te voer.

6.4 Reël dat elke gespreksgroep 'n skriba het wat notas maak van die gesprek en dit aanteken op die terugvoervorm.

6.5 Beklemtoon dat die aard van die gesprekke die van konsultasie is

6.6 Vra die gemeente se gebedsbediening om voorbidding te doen vir die gesprekke

7. 'n Handleiding vir gespreksleiers word beskikbaar gestel as moontlike hulpmiddel.

Besluite Algemene Sinode 2007 oor Kerkhereniging

1. GESAMENTLIKE GESPREK TUSSEN DIE VIER KERKE

1. Die Algemene Sinode ondersteun die inisiatiewe wat die Moderamen sedert Junie 2006 in oorleg met die Moderamens/Sinodale Kommissies/Sinodale Diensrade van al die sinodes asook die Moderamens/ Sinodale Kommissies van die VGKSA, NGKA en die RCA geneem het tot hereniging van die vier kerke in die NG Kerk-familie.
2. Die Algemene Sinode is dankbaar teenoor die Here vir die nuwe gesindheid wat die Here sedert Junie 2006 tussen die vier kerke gegee het in hierdie eenheidstrewe en die vordering wat gemaak kon word ten opsigte van die bou van verhoudinge en die vind van konsensus.
3. Die Algemene Sinode neem kennis van die Achterbergh II-dokumente.
4. Aangesien die proses tussen die vier kerke sodanig gevorder het dat daar iets konkreet op die tafel is, versoek die Algemene Sinode sinodes om die Achterbergh II-dokumente saam met die besluite van die Algemene Sinode 2004, aan gemeentes deur te gee vir bespreking en kommentaar aan die hand van die volgende proses:
   - die Moderamen voorsien teen einde Julie 2007 'n dokument met riglyne vir gemeentes oor hoe om sulke gesprekke op die mees konstruktiewe manier te voer;
   - die Moderamen stel 'n pro-forma verslagwyse op, wat ook in die riglyne aan gemeentes opgeneem word, aan die hand waarvan kerkvergaderings hulle mening en insette kan gee;
   - die sinodes versamel alle kommentaar en insette van gemeentes nie later nie as 1 Desember 2007 en gee dit deur aan die kantoor van die Algemene Sekretaris vir verwerking;
   - hierdie fase is slegs vir konsultasie, bespreking en insette/ kommentaar.
5. Die Algemene Sinode dra dit verder aan die Moderamen op om, in die lig van die kommentaar en insette van gemeentes asook die besluite van die Algemene Sinode 2004, verder met die ander drie kerke te onderhandel oor konkrete voorstelle aan kerkrade/ gemeentes van al vier die kerke. Hierdie konkrete voorstelle word, indien moontlik, gedurende die tweede helfte van 2008 deur elke kerk aan kerkrade/gemeentes voorgelê met die oog op hulle goedkeuring. Dit word deur elke kerk gedoen in ooreenstemming met die prosedures wat tans in daardie kerk se Kerkorde/ besluite daarvoor voorgeskryf word (Die NG Kerk se proses word uitgespel in Agenda Deel I A.5.1 bladsy 384 pt 14).
6. Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om in hierdie proses verder leiding te neem en om, soos die afgelope maande sedert Junie 2006, telkens die moderature van al die sinodes te betrek in konsensus-soekende onderhandelinge met die ander kerke. Die onderhandelinge geskied aan die hand van die besluite van 2004 asook die uitkoms van die proses in punt 4 hierbo.

2. KERKHERENIGINGSGESPREK BINNE DIE NG KERK SELF: KONSULTASIEPROSES

Die Algemene Sinode versoek sinodes om verantwoordelikheid te aanvaar vir die hantering van die konsultasieproses binne die kerkverband.

3. POSISIE TOV KERKEENHEID/KERKHERENIGING

Die Algemene Sinode bevestig weereens dat ten opsigte van die saak van kerkhereniging dit by vergaderings van Algemene Sinodes nie meer oor die "of " (maw die wenslikheid) van kerkhereniging gaan nie, maar oor die "hoe" daarvan (maw die beste manier waarop dit bereik kan word) aangesien uitvoerige besluite waardeur die NG Kerk haarself verbind het tot hereniging met die ander drie kerke van die NG Kerk-familie reeds sedert 1990 by verskillende Algemene Sinodes geneem is, en al die (streek-) sinodes ook duidelike besluite ten gunste van kerkeenheid geneem het.

Die volgende uiteensetting het gedien as agtergrond vir bogenoemde besluit:

1. Reeds in 1994 is die ernstige begeerte uitgespreek om "saam te werk met die ander lede van die Familie van Ned Geref Kerke aan die daarstelling van een kerkverband op die grondslag van 'n goedgekeurde kerkorde." Verder word gesê dat in hierdie konsepkerkorde aandag gegee moet word aan onder andere die volgende sake: " belydenisskrifte, die naam van die voorgestelde nuwe kerkverband, liturgiese formuliere en gebruike ....bedieningsbehoeftes... oorgangsreëlings, grense, ...administratiewe, finansiële en verband-houdende aangeleenthede, samestelling van die stigting/verenigingsinode en ander sake" (Handelinge 1994 bl 569 (Besluiteregister)).
2. Hierdie besluite ten gunste van hereniging en die vorming van een kerkverband asook oor daadwerklike inisiatiewe om dit te bereik, is by die Algemene Sinodes van 1998, 2002 en 2004 herhaal. In 2002 spreek die AS "die oortuiging uit dat daar so spoedig moontlik oorgegaan moet word tot die stigting van hereniging tot een kerkverband vir die Familie en verklaar die Algemene Sinode hom bereid en gereed vir so 'n proses." Daar word ook besluit dat "die vorming van een kerkverband in die NG Kerkfamilie eers kan plaasvind na 'n proses van behoorlike oorleg- en raadpleging met kerkrade, wat daarop gemik is om die grootste moontlike konsensus in die NG Kerk te bevorder" (Handelinge 2002 bl 602 (Besluiteregister))
3. Na 'n soortgelyke besluit in 2004 was daar 'n wye proses van konsultasie in al die sinodale streke. Uit die terugvoer wat ontvang is, blyk dat kerkrade oorweldigend ten gunste is van die vorming van een kerkverband met die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model. Uit dieselfde opname blyk dit dat daar oor die Belydenis van Belhar egter nog baie vrae en weerstand by lidmate was.
4. Alle (streek)sinodes van die NG Kerk het sedert 1990 ook duidelike besluite ten gunste van kerkeenheid geneem.
5. As **motivering** vir hierdie duidelike besluite oor hereniging is daar oor die jare oa op die volgende gewys:

5.1 Die baie duidelike Bybelse oproep en beklemtoning van hoe belangrik die eenheid onder die volgelinge van Jesus Christus vir die geloofwaardige getuienis van Christelike geloof is, kom duidelik uit verskeie plekke in die Nuwe Testament na vore. Joh 17 leer ons ook dat hierdie eenheid in die eenheid van God self gewortel is (... Ek bid dat hulle een sal wees, sodat die wêreld kan glo...(Joh 17). Christene moet daarom altyd hierdie eenheid soek en handhaaf – soveel te meer wanneer hulle dieselfde kontekstuele geskiedenis deel en dieselfde belydenis het. So iets kan nie sonder strukture gereël en gehandhaaf word nie en daarom beteken dit dat ook sigbare en strukturele eenheid, waar dit enigsins moontlik is, altyd 'n prioriteit behoort te wees.

5.2 Reeds in 1990 word in *Kerk en Samelewing* die volgende motivering vir die soeke na groter sigbare eenheid gegee: " Die kerke van hierdie Familie is kragtens hulle historiese verbondenheid in 'n gemeenskaplike oorsprong, hulle gemeenskaplike geloof in en verbondenheid aan dieselfde Here en sy Woord, en kragtens die erkenning van dieselfde gereformeerde belydenis en kerkregering, wesenlik een. Hoewel hierdie kerke institutêr onderskeie is, roep die belydenis van die eenheid van die kerk hulle daartoe op om, as saak van die grootste erns en in ooreenstemming met die gereformeerde sindodaal-presbiteriale opvatting van kerkverband, aan hulle wesenlike eenheid 'n volliediger sigbare uitdrukking te gee (Par 234 en 235).

5.3 Die herstel van een kerkverband as getuienis van die versoenende krag van die Evangelie, word ook telkens as motivering genoem. Vir die eerste twee eeue van haar bestaan was die NG Kerk *een*: in die NG Kerk-familie kan minstens die ontstaan van die ou NGSK as aparte kerk herlei word na faktore (oa kultuurverskille, ras en rassevooroordele) waarvan die Bybel duidelik sê dat sulke faktore nie die eenheid mag ondermyn nie – en daarom vanselfsprekend ook nie tot aparte kerkformasie mag lei nie. Die duidelike Bybelse uitsprake oor die konflik tussen Christene uit die heidendom en die Jodedom en hoedat hulle die eenheid binne die een gemeente (dus tog vanselfsprekend ook in die meervoud daarvan: die kerk) moet handhaaf, is in hierdie opsig glashelder. Die boodskap van eenheid te midde van verskeidenheid is feitlik 'n sentrale, deurlopende tema van al die briewe aan gemeentes in die Nuwe Testament (Galasiërs, Kolossense, Korintiërs en Efesiërs). Hierdie eenheid vorm ook die onderbou van die besluite wat deur die eerste gemeentes en kerkvergaderings van die vroeë kerk in Hand 6 en Hand 15 geneem is.

5.4 Van die ander lede van die kerkfamilie het oor die jare ook die duidelike begeerte tot hereniging uitgespreek. Hierdie begeerte het onder ander gelei tot die stigting van die VGKSA in 1994 deur die ou NGSK en NGKA. Daar moet baie fundamentele Bybelse of geloofsredes wees wanneer 'n kerk hierdie soort versoeke sou weier.

5.5 Telkens in die motivering vir besluite tot hereniging, word naas die belangrike getuienis en versoeningsrol daarvan, ook klem gelê op die roeping en taak van die kerk in die Suider-Afrikaanse samelewing en wêreld. Kerkhereniging moet ons juis in staat stel om ons roeping en taak as Christelike en gereformeerde kerk geloofwaardig en meer effektief uit te voer.

4. OPDRAG AAN MODERAMEN

Die Algemene Sinode bekragtig dat die Moderamen sy mandaat uitgevoer het aangesien by die Algemene Sinode van 2002 opdrag aan die Moderamen gegee is om "die proses van kerkhereniging verder te begelei." Die Algemene Sinode herhaal die opdrag aan die Moderamen.

5. APPROBASIE BY KERKEENHEID

Die Algemene Sinode neem kennis van die verslag oor approbasie by kerkeenheid.

6. REGSADVIES TEN OPSIGTE VAN KERKVERENIGING

Die Algemene Sinode neem kennis van die Beskrywingspunt en versoek die ATR om die saak tov regsadvies te hanteer en die advies aan die Algemene Sinodale verband deur te gee.

7. EEN GESAMENTLIKE SINODE

Diep bewus daarvan dat daar tans verskillende menings tov kerkhereniging is en om die saak nie te laat sloer nie, besluit die Algemene Sinode om toestemming aan die Moderamen te gee om, indien dit sin maak en die proses kan help, saam met die ander drie kerke 'n vergadering van die Algemene Sinodes van die vier kerke te reël.

8. VERENIGDE DIENSGROEP DIENS EN GETUIENIS

Die Algemene Sinode

1. Keur die totstandkoming van die Verenigde Diensgroep Diens en Getuienis goed en moedig sinodes aan om in sinodale verband moeite te doen dat hulle diens van barmhartigheid en getuienisbediening met die ooreenstemmende bedieninge van die ander drie kerke in die NG Kerk-familie 'n verenigde struktuur vir Diens en Getuienis vorm.
2. Neem kennis dat die Algemene Kommissie vir Getuienisaksie (AKGA) in die lig van die totstandkoming van die Verenigde Diensgroep Diens en Getuienis kan verval.

9. BETROKKENHEID VAN FAMILIE VAN NG KERKE BY GESPREK MET DIE OOG OP TEOLOGIESE OPLEIDING

1. Die Algemene Sinode neem dankbaar kennis van die feit dat die familie van NG Kerke betrokke is by die gesprek oor teologiese opleiding.
2. Die Algemene Sinode versoek AKTO om betrokke te bly by die gesprek met die familie van NG Kerke deur ook te bepaal hoedanig teologiese opleiding kan meehelp om die eenheidsproses te dien en verder aandag te gee aan alle sake rakende teologiese opleiding soos bv. die plekke van opleiding, die duur en inhoud van die kursus ens.

10. TAAKSPAN KERKHERENIGING

1. Die Algemene Sinode besluit om 'n Ad Hoc-taakspan vir Kerkhereniging saam te stel om die gesprek- en besluitnemingsprosesse in die verskillende sinodes te belyn en sinkroniseer.
2. Die Taakspan bestaan uit een persoon uit elke sinode wat deur die sinodes self aangewys word.
3. Die Taakspan rapporteer aan die ASM.
4. Die ASM reël hoe vir die Taakspan se werk begroot word.

Besluite Algemene Sinode 2004 oor Kerkhereniging

1. INLEIDING

Die NG Kerk is hartseer en verleë omdat ons na baie jare se gesprekke oor kerkhereniging nog nie veel gevorder het nie. Terwyl daar faktore is wat die proses werklik baie moeilik maak, weet ons dat dit nie 'n verskoning is nie.

By die Sinode het ons voor die aangesig van die Here opnuut oortuig geraak van die belangrikheid van kerkeenheid en ons wil onsself met nuwe toewyding daaraan wy. Ons glo dat die Here van ons vra om so spoedig moontlik ou breuke te heel en as volle familie van kerke byeen te kom in een kerkverband. Ons glo ook dat 'n verdeelde kerk baie moeilik die roeping wat die Here vir ons as kerk het, sal kan uitvoer.

Ons huiwer om dit te sê, maar ons oordeel dat versuim in hierdie verband nie net sal beteken dat ons die Here gefaal het nie, maar ook ons Suider-Afrikaanse samelewing – en miskien veral die kinders en jongmense.

Ons pleit by die ander kerke van die NGK-familie vir 'n inklusiewe herenigingsproses waarin ons poog om sover moontlik almal wat deel is van ons kerke, saam te neem op die pad vorentoe.

Ons is verbind aan die VGK wat vir ons sê dat die Belharbelydenis vir hulle baie belangrik is en dat hulle dit sal wil inbring in die nuwe verband. Ons is egter ook verbind aan die NGKA en die RCA wat vir ons sê dat hulle nie kans sien om Belhar volledig as belydenisskrif te onderskryf nie.

Wat ons eie kerk betref, het ons 'n verantwoordelikheid teenoor baie predikante en lidmate wat gereed is vir'n hegte eenheid en graag Belhar sou wou onderskryf, maar ook baie predikante en lidmate wat om verskillende redes nie kans sien om Belhar as belydenisskrif te onderskryf nie.

Ons glo dat ons 'n verantwoordelikheid teenoor al hierdie groepe het en sou onsself wou gee vir 'n proses waarin ons so gou as moontlik een word in 'n "ruim huis" wat plek maak vir almal van ons – met die baie waaroor ons saamstem, maar ook dit waaroor ons verskil.

Ons glo dat dit ironies sal wees as ons rondom 'n belydenisskrif wat juis die eenheid van die kerk bely by 'n punt kom waar ons die kerk maar laat skeur omdat ons nie meer glo dat die Here ons almal bymekaar kan hou en in een herenigde kerk kan saambring nie.

Ons pleit by ons broers en susters vir 'n spoedige hereniging in 'n ruim en breë eenheid waarin ons mekaar aanvaar en aanneem met al ons bagasie, en ook kans kry vir 'n groeiproses waarin ons mekaar leer ken en leer liefkry.

Ons bied die volgende voorstel aan die ander lede van die familie aan as ons aanbeveling oor hoe ons mekaar iewers in die middel kan ontmoet en 'n pad saam kan begin loop. Ons gaan ook so spoedig moontlik met ons eie gemeentes in gesprek tree oor hierdie voorgestelde proses vir kerkhereniging.

Ons hoop dat ons spoedig "iewers in die middel" een nuwe herenigde kerk kan vorm waar ons almal saam voor Christus buig en voor mekaar en as 'n saam-kerk die pad vorentoe aanpak.

2. VERBINTENIS TOT KERKHERENIGING

Die NG Kerk herbevestig sy ernstige en duidelike verbintenis tot die herstel van een kerkverband met die ander drie kerke van die Familie, naamlik die VGK, die NGKA en die RCA. Hierdie verbintenis is gegrond in die oortuiging dat die Here dit van ons vra – ter wille van sy eer (Joh 17:23) en ter wille van ons gesamentlike roeping (Ef 4:4) en getuienis in Afrika nóú. Ons glo dat ons as Familie bymekaar hoort, mekaar nodig het en saam 'n wesenlike taak te vervul het in ons lande.

3. 'N KEUSE OM GOU WEER OP GANG TE KOM MET DIE PROSES EN SAAM TE GROEI NA GROTER EENHEID

3.1 Die NG Kerk is jammer dat die herenigingsproses sloer. Ons is oortuig dat daar genoeg gronde is waarom ons spoedig met die kerkherenigingsproses kan begin:

- Ons het 'n gedeelde geskiedenis en weet almal dat ons bymekaar hoort;
- Al die kerke aanvaar reeds die formuliere van eenheid as 'n gemeenskaplike belydenisbasis;
- Die Algemene Sinode het reeds in 1998 gesê dat hy die wesenlike inhoud van die Belharbelydenis aanvaar;
- Daar bestaan in baie gemeentes, ringe en sinode reeds baie goeie samewerkingsverbande en strukture en op sommige plekke is daar reeds eenheidstrukture opgerig.

3.2 Ons is van oordeel dat hierdie sake genoeg geloofskonsensus bied sodat ons saam weer die proses op pad na een kerkverband kan begin. Ons doen 'n beroep op die ander kerke van die familie dat ons so gou doenlik die voorbereidende proses op gang sal kry.

3.3 Ons glo dat ons so 'n pad nie alleen aanpak nie. Die getuienis van ander wat die pad reeds geloop het, help ons om ons vertroue te stel op die versoenende krag van die evangelie van Christus wat ons steeds nader aan mekaar kan bring en ons kan laat groei in ons liefde en begrip vir mekaar.

4. 'N PAD WAT BAIE GEDULD, BEGRIP EN TEGEMOETKOMENDHEID VRA

Die geskiedenis leer ons dat verenigingsprosesse tussen kerke nooit eenvoudig is nie. Dit vra van alle betrokkenes geestelike toewyding, geduld, liefde en veral tegemoetkomendheid. Dit beteken dat ons almal bereid sal moet wees om mekaar iewers in die middel te ontmoet. In die proses sal ons deurentyd moet rekening hou met vrae en onsekerheid wat mense het en dit met groot geduld, sensitiwiteit en baie gesprek hanteer.

5. DIE BELHARBELYDENIS

Omdat die Belharbelydenis 'n belydenisskrif van een van die familiekerke is, stel ons voor dat dit as een van die belydenisskrifte in die herstelde kerkverband opgeneem word (vgl besluit AS 1998). Ons is steeds oortuig dat die wesenlike inhoud van Belhar (ons verbintenis aan die Bybelse getuienis oor God Drie-enig, oor die eenheid van die kerk, oor geregtigheid en versoening) baie wyd aanvaar word (vgl besluit AS 1998). Dit impliseer nie dat alle gemeentes, predikante, kerkraadslede, en lidmate van die nuwe verband dit vanselfsprekend as belydenisskrif hoef te onderskryf nie.

Ons is oortuig dat die verskille oor Belhar meer te doen het met historiese, emosionele en simboliese faktore as met die wesenlike inhoud self. Dit is baie belangrik dat ons oor al hierdie faktore sal praat sodat ons nie "by die verlede stilstaan nie" (Jesaja 43:18), maar saam kan fokus op ons roeping vandag en in die toekoms. Ons verbind onsself hiertoe.

6. MODEL: 'N VERENIGDE KERKVERBAND VAN SELFSTANDIGE PLAASLIKE GEMEENTES

Ons stel voor dat die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model vir die organisering van die nuwe een kerkverband gebruik word. Dit beteken dat al die gemeentes as selfstandige gemeentes ingevoeg word in ringe, sinodes en een algemene sinode. In die proses moet ruimte gelaat word vir onderhandeling, nuwe moontlikhede en 'n groei na mekaar.

7. GEMEENTES SE REG OM HUL OOR HUL EIE WERK TE BESLUIT, WORD ERKEN

Al die bestaande gemeentes van die verenigde verband sal so behoue bly en almal saam die gemeentes van die nuwe verband wees. Gemeentes is onderling oop vir bywoning en lidmaatskap. Waar meer as een gemeente in dieselfde gebied val, staan dit gemeentes vry om hulle onderlinge sake en samestelling spontaan en sonder voorskrif of dwang te reël volgens plaaslike behoeftes. Kerkrade behou dus die besluitnemingsbevoegdheid oor die inrigting van die gemeente.

8. ANDER KWESSIES WORD GEDURENDE DIE PROSES ONDERHANDEL

Daar is 'n aantal sake waaroor saam onderhandel moet word as die voorbereidende proses aan die gang kom. Dit sluit in die skryf van 'n nuwe kerkorde, die naam van die kerk, teologiese opleiding, organisasie van kerklike werksaamhede, finansies en eiendomme, taal, ens. Ons is bewus daarvan dat van hierdie sake baie sensitief en emosioneel van aard is en dat die onderhandelings hieroor met baie wysheid, oorleg en sensitiwiteit hanteer sal moet word. Tog is ons van oordeel dat meningsverskille oor hierdie meer praktiese sake nie in die pad van kerkhereniging behoort te staan nie.

9. WESENLIKE ROL VAN GESAMENTLIKE GESPREK EN BESINNING OP ALLE VLAKKE

Ons glo dat die proses van kerkhereniging indringende gesprekke en begeleiding op alle vlakke gaan vra – veral ook op grondvlak met gemeentes en lidmate. Ons verbind onsself tot hierdie gesprekke en oordeel dat dit 'n groot wins gaan wees as van hierdie gesprekke ook saam gevoer kan word.

Ons is oortuig dat dit die proses sal aanhelp as die gesprekke oor eenheid gevoer word in die lig van ons gesamentlike roeping in ons lande en ons gesamentlike geloof in die evangelie.

10. KERKSKEURING MOET TEN ALLE KOSTE PROBEER VERMY WORD

Ons spreek die oortuiging uit dat ons in die herstel van een kerkverband kerkskeuring na enige kant ten alle koste moet probeer vermy. Dit het te dikwels gebeur – ook in ons gereformeerde tradisie – dat kerkverenigingsprosesse aanleiding gegee het tot kerkskeuring, die vorming van nuwe kerke en nuwe twiste. Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak.

11. DIE BYEENBRING VAN ALLE GEREFORMEERDE KERKE

Ons spreek die hoop uit dat die hereniging van die familie 'n tree sal wees op pad na die byeenbring van alle kerke van gereformeerde belydenis in SA.

12. RAADPLEGING VAN GEMEENTES

Hoewel die Algemene Sinode en sy kommissies 'n taak het om leiding te neem, onderhandelings te voer en voorstelle te maak ten opsigte van hierdie proses, bevestig ons weereens dat ons verbind is om ons gemeentes te raadpleeg en te toets sodat ons saam hierdie pad kan loop. Ons is oortuig dat ons kerkskeuring ten alle koste moet probeer vermy. Dit gaan waarskynlik vra vir 'n proses waarin ons vorentoe beweeg maar heeltyd sensitief is en ruimte maak vir mense met huiweringe en vrae.

13. PROSES VERDER

Vir die proses van raadpleging met die sinodes en kerkrade in die NGK ten opsigte van die eenheidsproses in die NGK-familie stel die Algemene Sinode die volgende riglyne:

1. Die besluite van die Algemene Sinode van 2004 oor die herstel van een kerkverband in die NGK-familie (ASK verslag 13:4 pt 4.3) het die *status van aanbevelings* vir gebruik in die verdere verloop van die gesprek met hierdie familie.
2. Hierdie aanbevelings word in ’n konsultasieproses deurgegee na die sinodes, kerkrade en gemeentes vir kommentaar en verdere aanbevelings. Die konsultasieproses met kerkrade en gemeentes is die verantwoordelikheid van elke sinode/sinodale kommissie/sinodale diensraad/ moderamen en word in oorleg met die ASK (plus ander kundiges) as die lede van die taakspan vir kerkhereniging uitgevoer sodat die resultaat nie later nie as einde Januarie 2006 by die ASK is. Die konsultasieproses gaan oor die volgende:

2.1 Die besluite oor kerkhereniging van die Algemene Sinode 2004;

2.2 Die praktiese implikasies van elemente van die proses soos gevisualiseer in hierdie besluite plus die bepalings van Die Kerkorde (onder andere artikel 36, 37 en 44) en die Algemene Sinode se besluit oor ’n moontlike konsensus of ’n tweederde meerderheid van kerkrade (in 1998 en 2002). In die verband is die volgende by 1.1.9 van die besluite van 2004 belangrik: "Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak".

3. Na die afhandeling van hierdie konsultasieproses word die resultaat deur die taakspan verwerk en by die voortgaande gesprek in die NGK-familie betrek. Intussen is die aanbevelings van die Algemene Sinode 2004 beskikbaar vir kommentaar vanuit die hele NGK-familie en vorm dit deel van die gesprek en onderhandelings in die familie.
4. Die toetsing van kerkrade en sinodes oor "finale" of eindvoorstelle vir die herstel van hierdie verband word gelaat totdat ’n behoorlike proses van konsultasie en saampraat met sinodes en gemeentes na die oordeel van die Algemene Sinode of die ASK plaasgevind het.
5. Werklike kerkeenheid staan of val by die wyse waarop dit op gemeentevlak sigbaar word. Daarom moet gemeentes gemotiveer en konkreet gehelp word om na gelang van hulle plaaslike omstandighede met die ander gemeentes van die NG Kerkfamilie in hulle omgewing, asook binne ander samewerkingstrukture, daadwerklik saam te werk. Aangesien hierdie ’n saak is wat binne die hele kerkverband belangrik is, is dit ’n dringende prioriteit wat die ASK in samewerking met en deur sinodes en ringe moet hanteer.

14. APPROBASIE BY KERKEENHEID

14.1 Kerklik gesproke is approbasie ’n oop proses wat onder toesig van die kerkverband in regverdigheid en billikheid hanteer word, of as gesprek, of as geskilbeslegting, of as appèl, of waar persone ter sprake is, ook moontlik as tug. As die approbasie oor ’n saak handel, word in die proses na konsensus gestreef, maar as deel van die oop proses sou ook ooreengekom kan word dat daar toetsing van die betrokke lidmate moet wees.

14.2 Approbasie word dwarsdeur Reglement 6 op dieselfde wyse hanteer, behalwe by 6:1 (afstigting) waar vereis word dat meer as die helfte van die lidmate ’n versoekskrif en waarborglys onderteken.

14.3 Die bewoording oor approbasie lees: “die ooreenkoms word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan die gemeente(s) vir approbasie bekendgemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste afkondiging skriftelik by die skriba ingedien moet word.”

14.4 Die kerkrade maak hulle konsensusmening, of hul gedebatteerde besluit met tweederdemeerderheid aan die gemeente op twee Sondae bekend vir approbasie. Indien die besware uitloop op ’n besluit tot toetsing van die gemeente, word dit gedoen. Uiteindelik maak die kerkraad hulle geapprobeerde besluit aan die sinode bekend.

14.5 Twee derdes van alle kerkrade moet hierdie eenparige-konsensus- of tweederdemeerderheid-geapprobeerde besluit verkry.

14.6 Elke sinode moet dan met ’n tweederdemeerderheid tot kerkeenheid besluit.

14.7 Nadat elke sinode afsonderlik met ’n tweederdemeerderheid ten gunste daarvan besluit het, moet die Algemene Sinode dit ook met ’n tweederdemeerderheid aanvaar (Art 43 en 44).

14.8 Dat regsadvies oor hierdie aanbevelings en saak ingewin word, en tot dan toe as voorlopig beskou word.

14.9 Dat die te verkrygde regsadvies, en indien dan nog relevant ook hierdie besluit oor approbasie, ook aan die ander kerke van die NG Kerk-familie gekommunikeer word

15. SINODEVORMING

Aangesien strukturele eenheid op Algemene Sinodale vlak noodwendig ’n langsame proses is, kan sinodes wat daarvoor gereed is, wel struktureel met mekaar verenig as sinodes sonder om die bestaande kerkver-bande prys te gee. Die bedoeling hiermee is ook om die herenigingsproses op Algemene Sinodale vlak te bevorder.

Begeleidende Brief by die Belydenis van Belhar

1. Ons is daarvan bewus dat daar in die lewe van die Kerk oomblikke kan ontstaan van soveel erns dat die Kerk die noodsaak kan voel om opnuut sy geloof te bely in die lig van ’n spesifieke situasie. Ons is daarvan bewus dat so ’n daad van belydenis nie ligtelik gedoen word nie, maar slegs as geoordeel word dat die hart van die Evangelie self op die spel staan en bedreig word. Na ons oordeel verg die kerklike en politieke situasie binne ons land en veral binne die Ned Geref Kerk-familie tans so ’n beslissing. Ons doen hierdie belydenis dus nie as ’n teologiese gespreksbydrae of as ’n nuwe samevatting van al ons geloofsgoedere nie, maar as ’n kreet uit die hart, as ’n dwang wat ons opgelê is om die Evangelie ontwil in die lig van die oomblik waarin ons staan. Ons bely saam met vele ons skuld daarin dat ons nie altyd duidelik genoeg hieroor getuig het nie en gevolglik medeverantwoordelik is daarvoor dat wat as sonde ervaar en bely is of as sonde ervaar en bely moes word, mettertyd gegroei het tot vanselfsprekendhede en skrifvervreemde ideologieë en dat die indruk by vele geskep is asof die Evangelie nie waarlik op die spel was nie. Ons spreek hierdie belydenis uit, omdat ons oordeel dat allerlei teologiese argumente daartoe bygedra het om aspekte van die waarheid so eensydig te beklemtoon, dat dit in die leuen verander het.

2. Ons is daarvan bewus dat die enigste gesag agter so ’n belydenis en die enigste grond waarop dit uitgespreek kan word, die Heilige Skrifte as die Woord van God is. Volkome bewus van die waagstuk verbonde aan so ’n daad, oordeel ons tog dat ons geen ander keuse het nie. Ons is boonop daarvan bewus dat geen ander motiewe of oortuigings, hoe geldig hulle ook al mag wees, ons die reg veroorloof tot ’n daad van belydenis nie. Dit moet ’n kerklike handeling wees terwille van die suiwerheid en die geloofwaardigheid van die Kerk en sy boodskap alleen. Sover dit moontlik is voor die mense verklaar ons hiermee dat ons enigste dryfveer geleë is in ons vrees dat die waarheid en krag van die Evangelie self bedreig word in hierdie situasie. Ons wil geen groepsbelang dien, partyskappe bevorder, teologieë bevorder of bymotiewe verwesenlik nie. Terselfdertyd weet ons dat ons diepste bedoelinge slegs na ware beoordeel kan word deur Hom voor wie alles oop en bloot is. Ons spreek hierdie belydenis nie uit vanaf Sy troon en uit die hoogte nie, maar voor Sy troon en voor die mense. Ons pleit daarom dat hierdie belydenis nie misbruik sal word deur enigiemand met allerlei bymotiewe nie en dat dit ook nie vanuit sulke motiewe teëgestaan sal word nie. Ons begeerte is om geen valse struikelblokke in die weg te lê nie, maar om heen te wys na die egte struikelblok, die rots van Jesus Christus.

3. Ons spreek hierdie belydenis nie uit teen spesifieke mense of groepe van mense of ’n kerk of kerke nie. Ons spreek hierdie belydenis uit teen ’n valse leer, teen ’n ideologiese verdraaiing wat die Evangelie self in ons Kerk en land bedreig. Ons versugting is dat niemand hulle sal vereenselwig met hierdie verwerplike leer nie en dat almal wat heeltemal of gedeeltelik daardeur verblind is, hulle daarvan sal afkeer. Ons is terdeë bewus van die verleidelike aard van so ’n valse leer en weet dat vele wat daardeur gekondisioneer is, in mindere of meerdere mate die halwe waarheid leer glo het as die volle waarheid. Ons betwyfel daarom nie talle van sulke mense se Christelike geloof, hulle opregtheid, eerlikheid, integriteit en goeie bedoelinge en in baie opsigte lofwaardige handelswyse nie. Juis omdat ons egter die krag van die misleiding ken, is ons daarvan bewus dat nie die erns, opregtheid en intensiteit van ons sekerhede ons vrymaak nie, dog slegs die waarheid in die Seun. Aan dié bevryding het ons Kerk en ons land ’n intense behoefte. Ons praat daarom pleitend en nie beskuldigend nie. Ons pleit om versoening, dié egte versoening wat volg op bekering en verandering van gesindhede en ordeninge. Ons is daarby daarvan bewus dat ’n daad van belydenis ’n tweesnydende swaard is, dat niemand van ons die eerste klip kan gooi of nie self ’n balk in die eie oog het nie. Ons weet dat die gesindhede en optrede wat die evangelie teëwerk, by ons almal aanwesig is en sal bly. Daarom is selfondersoek, stryd en bereidheid tot bekering in die Naam van onse Here Jesus Christus in ’n gebroke wêreld. Dit wil geen daad van selfregverdiging en onverdraagsaamheid wees, sodat ons terwyl ons vir andere preek, dalk self verwerplik hierdie belydenis niks anders nie as ’n oproep tot voortdurende gesamentlike sal wees nie.

4. Ons bede is dat hierdie daad van belydenis nie valse struikelblokke in die weg sal lê en daardeur valse verdelinge sal veroorsaak en bevorder nie, dog versoenend en verenigend sal wees. Ons is daarvan bewus dat so ’n daad van belydenis en ’n proses van versoening noodwendig veel pyn meebring. Dit verg die pyn van bekering, berou en skuldbelydenis. Dit verg die pyn van lewensvernuwing en -verandering, sowel individueel as gesamentlik. Dit plaas ons op ’n pad waarvan ons die einde nie kan voorsien of na ons eie wense kan manipuleer nie. Op dié pad sal ons onvermydelik intense groeipyne ervaar, terwyl ons worstel om die vervreemding, die bitterheid, die onversoendheid en die vrees te oorwin. Ons sal sowel onsself, as mekaar nuut moet leer ken en beleef. Ons is terdeë daarvan bewus dat hierdie belydenis roep om die aftakeling van denk-, kerklike en samelewingstrukture wat oor baie jare heen gegroei het. Ons bely egter dat daar ter wille van die Evangelie geen ander uitweg moontlik is nie. Ons bede is dat ons broeders en susters dwarsdeur die Ned Geref Kerk-familie, maar ook daarbuite, hierdie nuwe begin saam met ons sal wil maak, sodat ons sààm kan vry word en sààm hierdie weg van versoening en geregtigheid kan gaan. Ons bede is dat hierdie droefheid gevolglik ’n droefheid tot verlossing sal wees. Ons glo dat dit moontlik is in die krag van onse Here en deur Sy Gees. Ons glo dat die Evangelie van Jesus Christus hoop, bevryding, heil en ware vrede vir ons land kan en wil bring.

-o0o-

Die Belydenis van Belhar – 1986

1. Ons glo in die drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees, wat deur Sy Woord en Gees Sy Kerk versamel, beskerm en versorg van die begin van die wêreld af tot die einde toe.

Ons glo aan een heilige algemene christelike kerk, die gemeenskap van die heiliges, geroepe uit die ganse menslike geslag.

Ef 2:11-22 **2.** Ons glo dat die versoeningswerk van Christus sigbaar word in dié Kerk as geloofsgemeenskap van diegene wat met God en onderling met mekaar versoen is;

Ef 4:1-16 dat die eenheid van die Kerk van Jesus Christus daarom gawe én opdrag is; dat dit 'n samebindende krag is deur die werking van Gods Gees, maar terselfdertyd 'n werklikheid is wat nagejaag en gesoek moet word en waartoe die volk van God voortdurend opgebou moet word;

Joh 17:20, 23 dat hierdie eenheid sigbaar moet word sodat die wêreld kan glo; dat geskeidenheid, vyandskap en haat tussen mense en mensegroepe sonde is, wat reeds deur Christus oorwin is en dat alles wat die eenheid mag bedreig, gevolglik geen plek in die Kerk van Christus mag hê nie, maar bestry moet word;

Fil 2:1-5
1 Kor 12:4-31 dat hierdie eenheid van die volk van God op 'n verskeidenheid van maniere sigbare gestalte moet kry en werksaam moet wees, daarin dat ons mekaar liefhet, gemeenskap met mekaar beleef, najaag en beoefen; daarin dat ons skuldig is om onsself tot nut en saligheid van mekaar gewillig en met vreugde te gee;

Joh 13:1-17
1 Kor 1:10- 13
Ef 4:1-6
1 Kor 10:16-17
1 Kor 11:17- 34
Gal 6:2
2 Kor 1:3-4 daarin dat ons geloof deel, een roeping het, een van siel en een van sin is, een God en Vader het, van een Gees deurdrenk is, van een brood eet en uit een beker drink, met een doop gedoop is, een Naam bely, aan een Heer gehoorsaam is, vir een saak ywer, een hoop met mekaar deel, saam die hoogte en breedte en diepte van die liefde van Christus leer ken; saam opgebou word tot die gestalte van Christus, tot die nuwe mensheid; saam mekaar se laste ken en dra en so die wet van Christus vervul, mekaar nodig het en mekaar opbou, mekaar vermaan en mekaar vertroos, saam met mekaar ly vir die geregtigheid, saam bid, saam diensbaar is aan God in hierdie wêreld, saam stry teen alles wat hierdie eenheid mag belemmer of bedreig;

Rom 12:3-8
1 Kor 12:1-11
Ef 4:7-13
Gal 3:27-28
Jak 2:1-13 dat hierdie eenheid slegs in vryheid gestalte kan vind en nie onder dwang nie; dat die verskeidenheid van geestelike gawes, geleenthede, agtergronde, oortuigings, soos ook die verskeidenheid van taal en Kultuur, vanweë die versoening in Christus geleenthede is tot wedersydse diens en verrykking binne die een sigbare volk van God;

dat die ware geloof in Jesus Christus die enigste voorwaarde is vir lidmaatskap van hierdie Kerk.

Daarom verwerp ons enige leer wat òf die natuurlike verskeidenheid òf die sondige geskeidenheid so verabsoluteer dat hierdie verabsolutering die sigbare en werksame eenheid van die Kerk belemmer of verbreek of selfs lei tot 'n aparte kerkformasie;

wat voorgee dat hierdie geestelike eenheid werklik bewaar word deur die band van die vrede wanneer gelowiges met dieselfde belydenis van mekaar vervreem word ter wille van die verskeidenheid en vanweë die onversoendheid;

wat ontken dat 'n weiering om hierdie sigbare eenheid as 'n kosbare gawe na te jaag, sonde is;

wat, uitgesproke of onuitgesproke, voorgee dat afkoms of enige ander menslike of sosiale faktore medebepalend is vir lidmaatskap van die Kerk.

2 Kor 5:17-21
Matt 5:13- 16
Matt 5:9
2 Pet 3:13
Open 21-22

3. Ons glo dat God aan Sy Kerk die boodskap van versoening in en deur Jesus Christus toevertrou het; dat die Kerk geroep is om die sout van die aarde en die lig van die wêreld te wees; dat die Kerk salig genoem word, omdat hulle vredemakers is; dat die Kerk deur woord en daad getuies is van die nuwe hemel en die nuwe aarde waarop geregtigheid woon;

Efes 4:17-6:23
Rom 6
Kol 1:9-14
Kol 2:13-19
Kol 3:1-4:6

dat God deur Sy leweskeppende Woord en Gees die magte van sonde en dood, en daarom ook van onversoendheid en haat, bitterheid en vyandskap, oorwin het; dat God deur Sy leweskeppende Woord en Gees Sy volk in staat stel om te leef in 'n nuwe gehoorsaamheid wat ook in die samelewing en wêreld nuwe lewensmoontlikhede kan bring;

dat hierdie boodskap ongeloofwaardig gemaak word en dat die heilsame uitwerking daarvan in die weg gestaan word, indien dit verkondig word in 'n land wat op Christelikheid aanspraak maak, maar waarin die gedwonge skeiding van mense op rassegrondslag onderling vervreemding, haat en vyandskap bevorder en bestendig;

dat enige leer wat sodanige gedwonge skeiding vanuit die evangelie wil legitimeer en dit nie wil waag op die pad van gehoorsaamheid en versoening nie, maar uit vooroordeel, vrees, selfsug en ongeloof die versoenende krag van die evangelie by voorbaat verloën, ideologie en dwaalleer is.

Daarom verwerp ons enige leer wat in die naam van die Evangelie of die wil van God die gedwonge skeiding van mense op grond van ras en kleur in so 'n situasie sanksioneer en daardeur die bediening en belewing van die versoening in Christus by voorbaat belemmer en van krag beroof.

Deut 32:4
Luk 2:14
Joh 14:27
Efes 2:14
Jes 1:16-17
Jak 1:27
Jak 5:1-6
Luk 1:46-55
Luk 6:20-26
Luk 7:22
Luk 16:19-31

4. Ons glo dat God Homself geopenbaar het as die Een wat geregtigheid en ware vrede onder mense wil bring; dat Hy in ''n wêreld vol onreg en vyandskap op 'n besondere wyse die God van die noodlydende, die arme en die veronregte is en dat Hy Sy Kerk roep om Hom hierin na te volg; dat Hy aan verdruktes reg laat geskied en brood aan die hongeriges gee; dat Hy die gevangenes bevry en blindes laat sien; dat Hy die wat bedruk is, ondersteun, die vreemdelinge beskerm en weeskinders en weduwees help en die pad vir die goddelose versper; dat vir Hom reine en onbesmette godsdiens is om die wese en die weduwees in hulle verdrukking te besoek; dat Hy Sy volk wil leer om goed te doen en die reg te soek;

Ps 146
Luk 4: 16-19
Rom 6:13-18
Amos 5

dat die Kerk daarom mense in enige vorm van lyding en nood moet bystaan, wat onder andere ook inhou dat die Kerk sal getuig en sal stry teen enige vorm van ongeregtigheid sodat die reg aanrol soos watergolwe, en geregtigheid soos ''n standhoudende stroom;

dat die Kerk as eiendom van God moet staan waar Hy staan, naamlik teen die ongeregtigheid en by die veronregtes; dat die Kerk as volgelinge van Christus moet getuig teenoor alle magtiges en bevoorregtes wat uit selfsug hulle eie belang soek en oor andere beskik en hulle benadeel.

Daarom verwerp ons enige ideologie wat vorme van verontregting legitimeer en enige leer wat nie bereid is om vanuit die evangelie so 'n ideologie te weerstaan nie.

Ef 4:15-16
Hand 5:29-33
1 Pet 2:18-25
1 Pet 3:15-18

5. Ons glo dat die Kerk geroep word om dit alles te bely en te doen, in gehoorsaamheid aan Jesus Christus, sy enigste Hoof, al sou ook die owerhede en verordeninge van mense daarteen wees en al sou straf en lyding daaraan verbond wees.

Jesus is die Heer.

Aan dié enige God, Vader, Seun en Heilige Gees,
kom toe eer en heerlikheid in ewigheid.

Achterbergh II-dokumente: Kerkhereniging

Nota: Die dokumente hieronder oor die Konfessionele Basis en die Model is die volledige Achterbergh II-dokumente. Die oor Gesamentlike Projekte en Versoening is in opgesomde vorm: die volledige langer dokumente is te vind in die Aanvullende Sakelys van die Algemene Sinode 2007

1. KONFESSIONELE BASIS

Die volgende is aanvaar as die eerste punte van konsensus tussen die vier kerke:

1. Belhar moet nie ’n voorwaarde vir kerkeenheid wees nie.
2. Gesprek tussen die vier kerke word voortgesit met die oog daarop om ooreenkoms te bereik oor die Bybelse inhoud van Belhar en om ’n gesamentlike kommentaar daarop te skryf. Dit sal dit moontlik maak dat die Bybelse inhoud van Belhar in ’n nuwe kerkverband gepreek, onderrig en in die bediening gebruik kan word.
3. In die vorming van ’n nuwe kerkverband moet die belydenisgrondslag al vier kerke, sinodes en gemeentes akkommodeer sonder om enigiemand te forseer om Belhar te aanvaar of daarvan afstand te doen.
4. Die waarde wat Belhar as ’n belydenis vir die VGKSA het, word respekteer.

Die volgende punte gee konsensus tussen die VGKSA en die NG Kerk weer. Die RCA en die NGKA is gewillig om dit te oorweeg nadat deelgeneem is aan die proses in punt 2 hierbo ooreengekom:

5. In ’n nuwe kerkverband word Belhar as vierde belydenisskrif in die belydenisgrondslag ingesluit, maar dit sal nie van leraars of lidmate wat nie gereed of gewillig is, verwag word om dit te onderskryf (aanvaar) as ’n belydenisskrif nie.
6. Die groei na ’n volle aanvaarding van Belhar is ’n integrale deel van die prosesse van die nuwe kerkverband.

2. MODEL

Konsensus is bereik ten opsigte van die volgende voorlegging:

1. **As ’n Bybelse kerk van Jesus Christus** verstaan ons dat die plaaslike kerk ten volle kerk van God is, maar dat dit nooit as kerk in isolasie bestaan nie. In ons gereformeerde tradisie word hierdie beginsel uitgedruk in die eenheid en gemeenskap (kerkverband) met mekaar. Dit is iets wat altyd ’n prioriteit vir plaaslike gemeentes moet wees. Ons bely dat ons mekaar nodig het om ook op plaaslike vlak ten volle kerk van God te wees, en dat dit gereflekteer moet word in die model van ’n nuwe kerkverband.
2. Soos dit ’n gereformeerde kerk hoort, is **gemeentes** regspersone in sigself en **behou hulle verantwoordelikheid** met betrekking tot besluitneming en bediening. ’n Algemene Sinode skryf nie aan gemeentes voor hoe hulle hul bediening uitvoer nie.
3. Gemeentes sal aangemoedig word en **gehelp word om op plaaslike vlak in eenheid na mekaar te groei,** en waar hulle dit so verkies selfs een struktuur te vorm. Hulle sal nie in een struktuur forseer word nie. Daar sal ’n spesifieke en voortgaande program in die nuwe kerkverband wees om gemeentes in die verband by te staan.
4. Ons is dit met mekaar eens dat ons een **nuwe Algemene Sinode** moet vorm. Die bevoegdhede van die Algemene Sinode sal onder andere wees om besluite te neem oor moontlik die volgende sake:
   - Leerstellige sake (Dit verwys na belydenismatige en etiese sake. Die wyse waarop die Algemene Sinode met hierdie sake handel, moet deur die Algemene Sinode self besluit word)
   - Teologiese opleiding
   - Bybelvertaling
   - Liedboeke
   - Beleid aangaande .... (bv MIV/Vigs, ens)
   - Kerkorde
   - Ekumeniese verhoudings
   - Kerk en Staat
   - Kommunikasie en Media
   - (Die spesifieke lys moet gefinaliseer word voordat finaal na gemeentes gegaan word vir goedkeuring soos voorgestel word in punt 7)
5. Hierdie een Algemene Sinode moet deel wees van ’n organiese model van eenheid waar werklike eenheid reflekteer word in alle strukture, dus ook op die vlak van streeksinodes, ringe en uiteraard ook gemeentes op die basis van punte 2 en 3 hierbo. Ons verstaan dat die beste regsgeldige manier om een kerkverband te vorm, is dat as ’n begin een nuwe Algemene Sinode deur die bestaande Algemene Sinodes gevorm word. Wat dan moet volg, as ’n noodsaaklike deel van die proses, is ’n organiese en vrywillige proses waarin streeksinodes en ringe nuwe streekstrukture vorm op ’n manier soos voorgestel deur die nuwe Kerkorde van die nuwe Algemene Sinode. Streeksinodes en ringe word aangemoedig om, selfs voor die nuwe Algemene Sinode konstitueer, gesprek en onderhandeling te begin oor hoe nuwe streekstrukture gevorm kan word.

6. Dit staan streeksinodes en ringe wat gereed en bereid is vry om nou reeds een sinode of ring te vorm alhoewel hulle voor die konstituering van ’n nuwe kerkverband elkeen ook steeds aan hulle eie kerkverbande behoort. Die bestaande Bepalings in die onderskeie Kerkordes word gebruik vir die vorming van hierdie eenheidstrukture.

7. Al vier die kerke begin ’n proses om die toestemming van al die gemeentes van die kerk te verkry (op die presiese manier soos voorgeskryf in die Kerkorde van die spesifieke kerk) vir die volgende:

7.1 die vorming van ’n nuwe Algemene Sinode as uitdrukking van ’n nuwe kerkverband;

7.2 die formulering van die belydenisgrondslag vir die nuwe kerkverband (omdat die nuwe Algemene Sinode ’n belydenisgrondslag moet hê);

7.3 om wysiginge aan die bestaande Kerkordes goed te keur wat benodig word vir die vorming van ’n nuwe kerkverband;

7.4 om goed te keur dat, na die vorming van ’n nuwe Algemene Sinode, daar ’n proses volg waarin die streeksinodes en ringe betrokke raak in vrywillige prosesse wat uitdrukking gee aan die die een kerkverband op hulle onderskeie terreine;

7.5 die naam van die nuwe kerkverband;

7.6 die posisie van gemeentes met betrekking tot die bediening, eiendom, ens (vgl punte 1-3 hierbo)

7.7 dat daar ruimte behoort te wees vir assosiaat-lidmaatskap (*Moet nog verder bespreek word).*

8. Die vier aktuarii van die vier Algemene Sinodes vorm ’n Taakspan om die bestaande Kerkordes te evalueer en ’n proses te begin om hulle op die korrekte wyse te wysig ten einde so ’n proses moontlik te maak.

9. Ons is dit eens dat ons die **moontlikheid van assosiasie-lidmaatskap** verder moet bespreek. Die rede hiervoor is dat ons glo eenheid moet nie eksklusief wees nie, maar so inklusief as moontlik. Hierdie is ’n praktyk wat ook in ander gereformeerde kerke gevolg is, byvoorbeeld onlangs in die *Protestantse Kerk in Nederland.* Ons moet nog die detail en praktiese implikasie hiervan navors. Hierdie kategorie wil ruimte skep vir kerke wat wil deel word van die herenigde kerk, maar om verskeie redes nie gereed is om ten volle deel te wees van die nuwe kerkverband nie. Indien ons so ’n kategorie skep, is dit vanselfsprekend met die hoop dat assosiasie-lede met verloop van tyd sal groei tot volle eenheid.

10. Daar is **ander kerke** wat aangedui het dat hulle **geïnteresseerd is in ons eenwordingsproses.** Ons beveel aan dat die Interimkomitee hulle ontmoet en hulle inlig oor waar ons op die oomblik in ons proses is.

Vir verdere bespreking

11. Daar is lede wat aangedui het dat dit hulle sou help indien daar in die model van die herenigde kerk ruimte gemaak sou kon word dat hulle sommige van hulle huidige strukture kan behou terwyl hulle ook ten volle deel is van alle nuwe strukture. Ons wil verdere gesprek met kerke of sinodes hê wat baie sterk voel tov hierdie behoefte. Soos hierbo gestel, wil ons hê dat eenheid so inklusief as moontlik sal wees. Ons wil daarom werklike behoeftes tegemoet kom, maar vanselfsprekend nie op so ’n manier dat dit die eenheid in gevaar stel of verdelings van die verlede voortsit nie.

12. Duidelikheid moet verkry word oor hoe die sake wat in punte 5, 6 en 7.4 behandel is in die praktyk sal werk.

3. GESAMENTLIKE PROJEKTE

1. Die vier kerke doen soveel as moontlik goed op alle vlakke saam met mekaar.

2. Die volgende *waardes* behoort ernstig geneem te word in gesamentlike projekte tussen die vier kerke:

2.1 Kerkeenheid is ’n proses

2.2 Dit sal tyd neem. Ons moet geduld met mekaar ontwikkel.

2.3 Dit is ’n proses wat van “bo” en “onder” moet geskied.

2.4 Gebed is onverhandelbaar in die proses.

2.5 Wat ook al gedoen word, moet tot voordeel van die plaaslike gemeentes wees.

3. Die Interimkomitee stel ’n sentrale kantoor/sekretariaat daar wat die hele proses kan administreer, befonds en begelei.

4. Gesamentlike projekte moet in die nouste samewerking met streeksinodes geskied en desentralisasie van werksaamhede moet waar moontlik plaasvind.

5. Die sekretariaat moet so gou as moontlik vertalingstoerusting bekom wat vertaling tydens gesamentlike vergaderings moontlik sal maak en elke lid die ruimte sal laat om in sy of haar moedertaal te kommunikeer.

6. Hierdie kantoor moet so spoedig moontlik een kommunikasienetwerk/-stelsel daar stel wat sal seker maak dat almal (tot die kleinste gemeente in die mees afgeleë konteks) op die hoogte met verwikkelinge bly.

7. Daar moet so spoedig moontlik ten minste tien klein nuwe loodsgemeentes oor die hele land gevestig word wat die hele droom van ’n versoenende geloofsgemeenskap, wat hoop vir Suid-Afrika kan bring, sal modelleer.
8. Daar moet gewerk word aan die totstandkoming van gespreksgroepe, bestaande uit lede van die verskillende kerke, waar lidmate mekaar beter sal leer ken.
9. Die relevante diensgroepe begin werk aan gesamentlike liturgiese materiaal (byvoorbeeld liederebundels) en kategesemateriaal.
10. ’n Gesamentlike teologiese werkgroep word in die lewe geroep wat gesamentlik oor die teologiese beginsels van eenheid, versoening en geregtigheid besin en die kerk daarin begelei.
11. ’n Gesamentlike werkgroep word in die lewe geroep wat besin oor ekonomiese en sosiale sake wat die verskillende kerke raak.
12. ’n Gesamentlike en onafhanklike trustfonds word geskep wat die hele proses kan befonds en nie verdere druk op die sinodale sisteme plaas nie.
13. Lede van die teologiese fakulteite word so ver as moontlik by bogenoemde prosesse betrek.

4. VERSOENING

1. ’n Proses word van stapel gestuur wat gerig is op die versoening tussen vervreemde lidmate, gemeentes of ander liggame van die NG Kerk-familie. Die beoogde uitkomste is om ’n versoeningsproses in alle areas binne die NG Kerk-familie te koester. ’n Spesifieke fokus is al die dispute wat ontstaan het tussen die NGKA en VGKSA primêr in die Vrystaat en Phororo en die persepsies van moontlike NG Kerk-betrokkenheid.
2. ’n Kommissie word benoem om die proses te bestuur (Sien die volledige dokument vir samestelling).
3. Die beoogde proses verloop soos volg:
   - Die proses sal afskop met ’n korttermyn-loodsprojek om die geloofwaardigheid van die versoeningskommissie te bepaal en die formaat van die kommissie se handelinge te verfyn.
   - Die kommissie sal prioriteit verleen aan plekke waar hofgedinge oor eiendom ingestel is.
   - Die kommissie kan ’n navorser (of ’n span) kontrakteer om ’n gesamentlike geskiedenis oor die vervreemding tussen die kerke te skryf (die groter prentjie).
   - Die kommissie kan ook ’n konsultant(e) kontrakteer om met die proses behulpsaam te wees.
   - Al vier kerke van die NG Kerk-familie sal by die versoeningsproses betrokke wees, maar primêr die NGK, NGKA en VGKSA.
   - Al drie kerkrade op ’n plek waar daar spanning of ’n geding aan die gang is, sal voorleggings maak aan die versoeningskommissie wat hulle in staat sal stel om na maniere vir versoening in daardie plaaslike konteks te soek.
   - Die doel van die kommissie is om ’n mediërende rol te speel, magstryde te ontlont en om te poog om ’n verdere spanningsopbou te voorkom.
4. Die doelwitte van die proses is:
   - Korttermyndoelwitte:
     a) om ’n responsspan daar te stel (moderators van al vier kerke, met sekundi) om brandpunte te besoek indien nodig;
     b) om goedkeuring vir die proses van al vier kerke te verkry.
   - Mediumtermyndoelwit: om die loodsprojek teen September 2007 te voltooi.
   - Langtermyndoelwitte:
     a) om sittings op alle plekke te voltooi waar daar spanning is tussen die VGKSA, NGK en die NGKA;
     b) om ’n omvattende verslag oor die proses teen die einde van 2008 (met ’n verlengingstydperk indien nodig) te produseer.
5. Die Gesamentlike Herenigingskommissie (Achterbergh) sal verantwoordelikheid neem vir die werk van die kommissie en sy Interimkomitee sal gereelde verslae van die kommissie ontvang.
6. Die voortgaande versoeningsproses moet breed genoeg wees om ’n gesamentlike benadering tot kwessies soos grondhervorming, misdaad, armoede en sosio-ekonomiese geregtigheid te bevorder.
7. Met spesiale verwysing na die kwessie wat met die eiendomme in die Vrystaat en Phororo verband hou, word die volgende reëling getref:
   - Die NG Kerk in Afrika sal ’n dokument opstel gerig aan die VGKSA oor die kwessie van waarheid en geregtigheid. Dit sal ook aan die ander twee kerke beskikbaar gestel word.
   - ’n Respons uit hierdie dokument sal tot mediasie aanleiding gee sodat die huidige konflik oor eiendomme op ’n regverdige manier bygelê kan word.
   - Die proses van eenheid en versoening, asook waarheid en geregtigheid, moet gelyklopend met die oorhoofse herenigingsproses wees.

Gespreksriglyn vir ’n konsultasiegesprek oor Kerkhereniging

1. Doel van hierdie gesprek

Die vier voorstelle wat ons gaan bespreek is eerste konsensusvoorstelle van die vier kerke van die NG Kerkfamilie oor die proses van kerkhereniging. Hierdie gesprekke vind tans in die gemeentes van al vier kerke plaas. Die doel van hierdie gesprek is om vir lidmate die geleentheid te gee om hulle **mening** oor die voorstelle te gee, **kommentaar** te lewer en indien hulle wil ook **voorstelle** te maak. Die gesprek is nog glad nie by die punt waar gestem of besluite geneem word nie. Dit gaan in hierdie rondte net oor oop en eerlike gesprek as gelowiges en kerke saam.

2. Gebed

Open met ’n gebed of gee geleentheid vir ’n aantal gebede.

3. Ons wandel eers saam in die Woord

Die Bybel leer vir ons dat alle besluitnemingsprosesse in gemeentes en in ’n kerk altyd ’n proses van geloofsonderskeiding moet wees. Ons gee nie net ons eie mening nie, maar soek saam na die Heilige Gees se leiding. Daarom gebruik ons eers tyd om saam die Bybel te lees en daaroor gesprek te voer.

Dit is ’n goeie gedagte om mense in pare te laat gesels oor die teks en dan terugvoering te vra van elke gesprekmaat oor wat sy/haar gespreksgenoot oor die Skrifgedeelte opgeval het. So leer ons om diep te luister na mekaar. In ons luister na mekaar gebruik ons die waardes van die NG Kerk se Seisoen van Luister (Leerbaarheid, Vertroue, Deernis en Openheid).

4. Gesprek oor eerste konkrete voorstelle

Die voorganger in die gesprek stel die vier voorstelle (kyk die Achterbergh II-dokumente op bladsy 13 tot 15) een vir een aan die orde. Gee aan die groep geleentheid om hieroor te praat:

- Wat is die groep se **mening** oor die betrokke voorstel?
- Wat sou die groep wou **byvoeg** of weglaat?
- Watter ander of nuwe **voorstelle** het die groep oor die betrokke voorstel?

Die groep voer met ander woorde agtereenvolgens gesprek oor:

- Die Konfessionele Basis
- Die Model
- Gesamentlike projekte
- Versoening

5. Eggo terug na mekaar

Nadat almal klaar gesels het, word seker gemaak dat wat die “skriba” aangeteken het, inderdaad die menings wat uitgespreek is, reflekteer. Indien dit moontlik is, moet groepe by elke punt probeer kyk of daar nie moontlik ’n konsensusmening is wat geformuleer en aangeteken kan word nie.

6. Die pad vorentoe

Al die insette van gemeentes van die vier kerke word verwerk en vorm die basis vir verdere gesprekke tussen die breë leierskap van die vier kerke. Aan die hand daarvan word verder gesoek na konsensus, sodat moontlik teen die tweede helfte van 2008 finale voorstelle aan kerkrade en gemeentes vir goedkeuring voorgelê kan word. Dan kan fase een van die eenheidsproses, naamlik die stigting van een Algemene Sinode vir die vier kerke, in werking gestel word.

7. Afsluiting met gebed

Sluit saam af met gebed op die manier wat die groep verkies en dra die verdere proses van kerkhereniging saam aan die Here op.